

BRUGKONTAKT

Zorgzame kerk

Zorgzaam zijn we als kerk volop. De Diaconie staat klaar om in onze omgeving mensen, die het nodig hebben op allerlei manieren te ondersteunen. Mensen in armoede en eenzaamheid proberen we bij te staan, mensen van ver weg en dichtbij. Als Diaconie proberen we in te springen op ontwikkelingen in het dorp. We proberen aan te sluiten bij mensen in een kwetsbare situatie, die ondersteuning nodig hebben.

Ons land verandert van een verzorgingsstaat in een participatiesamenleving. Kerken zoeken daarin hun rol: zorgzaam zijn voor mensen, binnen en buiten de kerk, die nauwelijks een sociaal netwerk hebben en zorgafhankelijk zijn. En dat op een 'kerkeigen' wijze met inzet van hun kennis op het gebied van pastoraat en diaconaat, van hun netwerk en eventueel hun gebouw (Brochure Zorgzame Kerk 2017)

Sinds januari 2015 is de burgerlijke overheid (gemeente) verantwoordelijk voor het ondersteunen van burgers met een chronische ziekte, een fysieke beperking, psychosociale problemen, ouderen in een kwetsbare situatie, eenzaam. Verzorgingshuizen zijn gesloten, mensen met een psychische beperking en mensen met een verstandelijke beperking hebben een plek bij ons in de maatschappij gekregen. Veel van deze mensen krijgen in hun thuissituatie professionele zorg. Voor een aantal mensen is dat het enige contact met de omgeving. Mensen in een kwetsbare situatie die een netwerk om zich heen hebben, kunnen meedraaien in de maatschappij, maar bij anderen is dat moeilijker.

De kerk is vanuit haar oorsprong zorgzaam, gericht op ieder mens die hulp nodig heeft, of deze persoon bij de kerk aangesloten is of niet. De zorg voor mensen die door de maatschappelijke veranderingen rond de zorg tussen wal en schip (dreigen te) raken, gaat een stap verder. (Brochure Zorgzame Kerk 2017)

We kunnen ons als diaconie afvragen hoe we oog hebben voor mensen die afhankelijk zijn van zorg en ondersteuning. Hoe kunnen we onze kerk ontwikkelen van een kerk die 'Zorgzaam is' naar een 'Zorgzame Kerk'? Hoe kunnen we als diaconie meedoen in de ontwikkeling van verzorgingsstaat naar participatiesamenleving? In ieder geval niet door op de stoel van de professionele hulpverlening te gaan zitten, maar mogelijk kunnen we wel nauwere contacten onderhouden met andere maatschappelijke instanties en kunnen we in individuele gevallen toch van betekenis zijn. Verder zijn we natuurlijk beperkt in mankracht. Er zijn vijf diakenen die allemaal al hun taken en verantwoordelijkheden hebben. Mogelijk kunnen we onze huidige activiteiten wel gebruiken om deze doelgroep te bereiken. Gelukkig staan we er als diaconie ook

niet alleen voor en kunnen we bij onze activiteiten altijd reken op steun vanuit de gemeente. Deze vragen zullen we binnen de diaconie de komende tijd verder uitwerken en hopelijk kunnen we ons samen verder ontwikkelen als Zorgzame Kerk en er zijn voor iedereen die ons nodig heeft.

Robert Jentink
Voorzitter Diaconie

Schilderij: Marjan Nagtegaal,
Engelen zijn onder ons